

Πολύτιμο/σμίος ξέντευξη

Μεγάλη και προσήλωτη στο παιδί Η Μ. Τριανταφyllίδα μιλά στη «Βικ» για τη δημιουργία θεατρικών παραστάσεων για βρέφη και νήπια

Από την ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ ΑΓΑΠΗΤΟΥ

Είμαι απόφοιτη του Αμερικανικού Κολλεγίου Ειρήδης, σπούδασε θέατρο στη Σχοινή της Νέας Ηώρας, σπούδασε θέατρο στην «Αρχή» και φωνητική για σύγχρονο τραγούδι στο ωδείο Athenaeum, από όπου πήρε το πτυχίο της με άριστα. Έχει κάνει, επίσης, μαθήματα jazz αυτοσχεδιασμού και πιάνου, κλασικού τραγουδιού, έχει παρακολουθήσει διάφορα σεμινάρια για υποκριτική και φωνή και αυτή την περίοδο συνεχίζει τις σπουδές της στο Εθνικό Αρμονίας (Οδείο Οργκεί, τέτη Κλάρα Βαρότη). Έχει δουλέψει ως ηθοποιός σε παραστάσεις στην Ειρήδα και στο εξωτερικό (θέατρο Tolhaus, Σάη-τομπουργκ, Αυστρία) και έχει παίξει σε έργα των Αριστοφάνη, Νίτσο-γιέφσκι, Ένκβιστ, Στριντμπεργκ κ.ά. Είναι ιδρυτικό μέλος δύο θεατρικών ομάδων, της ομάδας Ηβώ, όπου συνεργάστηκε με τη σκηνοθέτη Λένα Φιλίπποβα, και της ομάδας Αρτίκα, με την Κατερίνα Αλέξηκη, με την οποία δημιούργησε για πρώτη φορά στην Ειρήδα θεατρικές παραστάσεις για παιδιά βρεφικής - νηπιακής ηλικίας. Επίσης, είναι μέλος του Σωματίου Ελλήνων Θεοσκόπων και του Ελληνικού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου (2010). Χορεύει αφεντικό τάνγκο, μιλάει αγγλικά και γαλλικά. Αυτή τη θεατρική περίοδο και για 3η χρονιά παίζει στο Studio Μαυρομυκήνη για παιδιά από 1-4 ετών κάθε Σάββατο στις 17.30 και τα ηρώνα για παιδικούς σταθμούς το έργο της Αρτίκα «Καθηνήχρα, μέρα!» με σκηνικά - κοστούμια Μαρίας Μιραχά, μουσική Βασίλη Καζή, φωτοσους Γιώργου Αγιωνίτη και επμνήσια από τη Ρεβέκκα Γκόγκου και την Αφροδίτη Μητροπούλου.

Η φιλοσοφία της ως σήμερα κλέβει μια οπουδία δουλειά και είναι αδέσπονη γ' αυτό. Καλωσορίζουμε τη Μαριλένα Τριανταφyllίδα!

Σκηνοθετείτε την παράσταση «Καθηνήχρα, μέρα!», η οποία απευθύνεται σε παιδιά βρεφικής και νηπιακής ηλικίας και η οποία παίζεται για 3η χρονιά. Μιλάμε, δηλαδή, για μία επιτυχημένη παράσταση. Πού οφείλεται η επιτυχία της;

«Η παράσταση «Καθηνήχρα, μέρα!» απευθύνεται σε παιδιά ηλικίας 1 έως 4 ετών και τη σκηνοθετήσαμε μαζί με την Κατερίνα Αλέξηκη. Όταν δημιουργούμε μια παράσταση για τις πολύ μικρές ηλικίες, χρειάζεται πρωτίστως να αναγνωρίσουμε τις ανάγκες και τις δυνατότητες αυτών της ηλικίας. Έτσι, η παράστασή μας

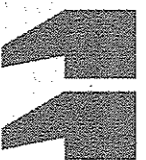

έχει άμεση σχέση με το χρόνο και το ρυθμό, λίγο ήλιο, περισσότερο κίνηση, μια θεματολογία που αντλείται από την καθημερινότητα των παιδιών αυτής της ηλικίας και μια ιδιαίτερη φροντίδα στη σχέση ηθοποιού - φανταστικού. Το αποτέλεσμα είναι ότι τόσο οι φιλινοί όσοι θεατές μας όσο και οι συνοδοί τους φεύγουν ευχαριστημένοι γιατί έχουν απολαύσει μια παράσταση φτιαγμένη στα μέτρα τους».

Ποιες ακριβώς είναι οι αντιδράσεις των θεατών σας κατά τη διάρκεια ή μετά το τέλος αυτής της θεατρικής εμπειρίας;

«Οι αντιδράσεις τους ποικίλλουν. Στη διάρκεια της παράστασης, άφες φορές το κοινό μας μπορεί να είναι καθηλωμένο, άφες πάλι μπορεί να είναι πιο εκδηλωτικό και να εκφράζεται με επιφωνήματα, γέλια και οχολιαμούς και άφες φορές μπο-

ρεί να είναι ακόμα πιο έντονη η αντίδρασή τους, από την τεράστια επιθυμία τους να μιλούν μέσα στο σκηνικό

Απευθυνόμαστε σε μια πλέρια όπου όλα συμβαίνουν για πρώτη φορά και κατά τη διάρκεια της οποίας διαμορφώνεται το μεγαλύτερο μέρος της προσωπικότητας του ανθρώπου. Επομένως, όλα έχουν πολύ μεγάλη σημασία. Αυτό για μένα έχει τεράστια σημασία και το αντιμετωπίζω με ενθουσιασμό, σεβασμό και ευθύνη.

Χώρο και να πιάσουν ένα σκηνικό αντικείμενο. Μετά το τέλος της παράστασης, όποτε έχουν και τη δυνατότητα να μιλούν μέσα στο σκηνικό χώρο και να έχουν μια όραση μαζί με τους ηθοποιούς, έχουμε άφες αντιδράσεις, όπως παιδιά που βέηουν να έχουν μια πιο προσωπική επαφή με τους ηθοποιούς, να μιλούν μαζί τους, να μιμνησκούνται κάτι μαζί τους ή να τους κάνουν μια αγκαλιά. Κάποιες φορές υπάχουν και κλάματα, γιατί δεν θέλουν να φύγουν και να αποχωριστούν το χώρο, τα αντικείμενα και τους ηθοποιούς! Η παράσταση όμως βρική την αμοχή της και από τους συνοδούς των παιδιών, οι οποίοι φεύγουν χαρούμενοι, ευχαριστημένοι και συγκινημένοι, μια συγκίνηση που μπορεί να πηγάει είτε από την ίδια την παράσταση είτε από το βίωμα που είχαν βέηοντας την παράσταση κρατώντας αγκαλιά τα παιδιά τους».

Είστε ηθοποιός και διδάσκετε φωνητική για σύγχρονο τραγούδι. Πότε και γιατί ξεκινήσατε να ασχολείστε με το θέατρο για βρέφη - νήπια;

«Έκκνησα να ασχοληθώ με αυτό το είδος θεάτρου πριν από 9 χρόνια, το 2006-07, όταν παρουσιάσαμε με την ομάδα μου, την Αρτίκα, για πρώτη φορά στην Ειρήδα τότε, μία θεατρική παράσταση για πολύ μικρές ηλικίες με τίτλο «Η δική μου ομιλήδα». Ένα από τα κοινά ενδιαφέροντα πράγματα που με ώθησε να ασχοληθώ με αυτό το είδος θεάτρου είναι το πώς να προσεγγίσουμε σιγά και ουσιαστικά θέματα, όπως η γέννηση, ο αποχωρισμός και η αναζήτηση της ταυτότητας (αναφέρω ενδεικτικά κάποια θέματα που μας έχουν απασχολήσει στις παραστάσεις μας), θέματα που απασχολούν τους κοινούς κοινούς ανθρώπους, αλλά και εμάς τους μεγάλους, με τον πιο αρμόδιο τρόπο. Αυτό δεν είναι ούτε εύκολο ούτε αυτόνοτο. Απευθυνόμαστε σε μία ηλικία όπου όλα συμβαίνουν για πρώτη φορά και κατά τη διάρκεια της οποίας διαμορφώνεται το μεγαλύτερο μέρος της προσωπικότητας του ανθρώπου. Επομένως, όλα έχουν κοινά μεγάλη σημασία. Αυτό για μένα έχει τε-

ράστια ενδιαφέρον και το αντιμετωπίζω με ενθουσιασμό, σεβασμό και ευθύνη».

Μήνυστε μας ήλιο για την Αρτίκα...

«Η ομάδα Αρτίκα (www.artika.co) ιδρύθηκε το 2006 από την Κατερίνα Αλέξηκη κι εμένα. Μόλις συνεργάστης μας είναι και η σκηνογράφος - εικαστικός Μαρίνα Μιραχά. Από την αρχή ασχοληθήκαμε με τη δημιουργία θεατρικών παραστάσεων εξειδικευμένων για παιδιά βρεφικής και νηπιακής ηλικίας. Οι παραστάσεις μας έχουν παρουσιαστεί σε θεατρικούς χώρους, σε παιδικούς σταθμούς και στο εξωτερικό, σε διεθνή φεστιβάλ. Στο παρελθόν είχαμε χρηματοδοτηθεί από τον ΟΑΕΔ και το Γ' ΚΠΣ, καθώς και την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΥΠΠΟΤ. Επίσης, έχουμε συνεργαστεί με δημοσίους και ιδιωτικούς φορείς στο πλαίσιο δημιουργίας προγραμμάτων - δραστηριοτήτων για παιδιά με αντικείμενο το θεατρικό παιχνίδι».

Ποιοι είναι οι στόχοι σας από εδώ και πέρα;

«Καταρχάς, θα αναφερθώ σε έναν μεγάλο στόχο που φαίνεται ότι έχει επιτευχθεί. Ο πρώτος εκείνος στόχος που ονειράμε πριν 9 χρόνια έπιασε και το θέατρο για τις κοινές μικρές ηλικίες αποτελεί για εμάς αδιεπίλυτο πρόβλημα γεγονός και στην Ειρήδα. Αυτό είναι μια μεγάλη κίνηση. Από εκεί και πέρα, στους άμεσους στόχους μας είναι να φτάσουμε σε όσα περισσότερα παιδιά αυτής της ηλικίας γίνεται, στην Αθήνα, στην επαρχία, σε ευρύτες ομάδες. Να ξαναδώμε στις φυλάκες, στο παράτημα μνηστών, όπου παιδιά γεννιούνται ή/και μεγαλώνουν με τις εκθέσεις μνηστών τους μέχρι την ηλικία των 3 χρόνων. Είναι κάτι που το είχαμε κάνει το 2008, και πιστεύω πως πρέπει να γίνει πάλι. Επιδιώκουμε να έχουμε μια ανοικτή επικοινωνία και συνεργασία με τους φροντιστές των παιδιών, γονείς, παιδαγωγούς κ.λπ. και σκοπεύουμε να παρουσιάσουμε ξανά τη δουλειά μας στο εξωτερικό. Στόχος μας είναι να συνεχίσουμε να κάνουμε ένα θέατρο πολεμτικό, ποικιλικό και αδηνώδη».